

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Demostheni, qui ex acie cùm fugeret, & adhæsisset rubo inter fugiendum,
disertam ad rubum ipsum, quem hostem crederet, Orationem habuerat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

Etum animi tueri sustineat. Quod nisi valeat assequi, quibus se demum periculis, fortuna filius, quisquis erit, objiciet! Est enim hæc, ut satis nosti, Numinis illius indoles, ut mutabilitate maximè gaudeat, & superbos etiam triumphos tristissimis vertere funeribus delectetur. Hanc verò reflantis fati sævitiam tantò gravio-rem sentire quis solet, quantò suavius blandien- tis illecebras degustârit. Tum verò lætitiæ suc- cedit dolor, & immoderatos risus amari fletus occupant. Vide ergo, mi Theophile, ne quid rebus in prosperis admittas, cujus in adversis te pœniteat. Ita porro, si me audias, fortunam feres tuam, ut si, pro mobilitate, quâ viget, à te recesserit, eâ faciliè carere possis. Vale.

DEMOSTHENI

*Qui ex acie cùm fugeret & adhesisset
Rubo inter fugiendum, disertam ad
Rubum ipsum, quem hostem crederet,
Orationem habuerat.*

Jocularis & Satyrica.

Quibus ego te verbis prosequar, Amice mi? quâ gestientis animi significatione, gratulabor tibi periculi magnitudinem, quod sospes & incolumis evasisti? Fatere nunc demum gravissimos esse bellorum casus, quibus ferendis virtus quantumvis heroica vix ac ne vix quidem sufficiat. Quanquam accusare satis non possum
hostis

hostis illius vel temeritatem vel impolitiam, qui te sic occupavit incautum, & quem aggredi per-
 timuisset à fronte, fugientis tergori laqueos te-
 tenderit. Non nôrat ille profectò, qualis vir
 fores; quem si contigisset talem suspicari, reve-
 rendum sibi potius, quàm laceffendum Adver-
 sarium censuisset. Ut enim feritatis oblitus suus
 est, cùm sensit, quicum sibi res incidisset! ut
 auditâ Demosthenis voce ab inferendâ contu-
 meliâ statim abstinuit; ut horridus totus & exer-
 tis metuendus aculeis refedit ultrò, placatusque
 tibi est! tantùm ad mitigandam hostis rigidi-
 speritatem tua valuit facundia! Nihil est dein-
 ceptus, Amice, quòd ullas armorum vices peri-
 mescas, aut fugiendum tibi putes ex acie, cùm
 deficiet animus & mortis metus ingruet. Habes
 in eloquentiâ tuâ certissimum adversus quacum-
 que Martis aleam præsidium. Quis erit ho-
 stis tam ferus, tam barbarus, tam avidus carnis
 & sanguinis, qui resistat tibi, quem non exar-
 mes, postquam rigidum, asperum, humanitatis
 omnis expertem Rubum vicisti, superasti? Fel-
 ces porrò & fortunatae nimium Athenæ, quæ te
 alumno gaudeant! securas esse jam illas volo,
 quid consilii Philippus capiat, quid machinetur,
 quid paret, dum te sospitem salvumque Athe-
 niensis populus sibi gratulabitur. Habebit ille
 propugnaculum, cui tanquam infelici scopulo
 virtus hostis allisa succumbat. Tu verò lætam
 in urbem quamprimùm advola, frueri votis o-
 mnium, & gravissimâ reductus tui expectatione.
 Jam prævit dudum victoriæ tuæ fama, & om-
 nium animos suavissimâ cogitatione devinxit.
 Plausus excipe, quos meritus es, & qui paratus
 virtuti tuæ, triumphum præstolare. Vale.

ADO.